

**IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC
OF SRI LANKA**

P. Fracshida Charlotte
Kamalachchiwatta, Janapadaya
Pilakatumulla,
Naththandiya.

PLAINTIFF

C.A 74/1998 (F)
D.C. Kuliyaipitiya Case No. 10895/M

Vs.

1. P. S. Jennet Costa
Ihala Kadigamuwa
Ihala Kadigamuwa.
2. J. M. Nimal Jayathilaka
Ihala Kadigamuwa
Ihala Kadigamuwa Post.

DEFENDANTS

And

1. P. S. Jennet Costa
Ihala Kadigamuwa
Ihala Kadigamuwa.
2. J. M. Nimal Jayathilaka
Ihala Kadigamuwa
Ihala Kadigamuwa Post.

DEFENDANTS-APPELLANTS

Vs.

P. Fracshida Charlotte
Kamalachchiwatta, Janapadaya
Pilakatumulla,
Naththandiya.

PLAINTIFF-RESPONDENT

BEFORE: Anil Gooneratne J.

COUNSEL: M.C. Jayaratne with M.D.J. Bandara for
1st & 2nd Defendnat-Appellant
Lal C. Kumarasinghe for the Respondent

ARGUED ON: 11.11.2011

DECIDED ON: 16.01.2012

GOONERATNE J.

This was an action filed in the District Court of Kuliypatiya claiming damages for injuries caused to the Plaintiff by the Defendants, on or about 20.3.1992 in a sum of Rs. 2,00,000/-. It is in evidence and as pleaded in the plaint that on 20.03.1992, when the Plaintiff and another person called Elizabeth Beeta entered a land described in paragraph 2 of the

plaint the Defendants assaulted the Plaintiff with blunt weapons etc. and caused severe injuries to the Plaintiff. Parties proceeded to trial on 5 issues raised by Plaintiff only. Judgment was entered in favour of the Plaintiff in a sum of Rs. 1,54,000/- made up as follows.

Rs. 1,30,000/- was awarded for causing bodily injuries and mental state. (pain of mind). According to the judgment of the original court a sum of Rs. 14,400/- awarded for nursing care at the rate of 1,200/- per mensem for a period of 1 year. Medical expenses Rs. 10,000/-. The total sum amounts to Rs. 1,54,000/-. At the hearing of the appeal the learned counsel for the Defendant-Appellants confined this appeal only to the award of damages by the original court as aforesaid and argued that the amount awarded by court is far excessive in the circumstances of the case. It was his case that no amount of money should be awarded for pain of mind and invited this court to reduce such amount and or award a reasonable sum.

Learned Counsel for Plaintiff-Respondent supported the judgment of the learned District Judge and invited court to consider the several injuries caused to Plaintiff with reference to Medico-Legal Report marked P1 and submitted to court that the amount awarded by the District Judge is justified in the circumstances of this case.

The learned counsel for Respondent also submitted to court that the Defendant-Appellants were convicted in the Magistrate's Court.

In view of the position taken up in this appeal by the learned counsel for Appellant the only question to be decided in the appeal is whether the sum awarded as damages is justified. There is evidence as regards the nursing facilities and that amount had been quantified by the learned District Judge to be Rs. 14,400/- and Rs. 10,000/- for medical expenses. I refer to the relevant excerpts from the judgment of the original court on the amount of damages.

පැමිණිලිකාරියගේ සාක්ෂි අනුව ඇයට දැනට වයස අවුරුදු 45 ක් වේ. ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයා පෞද්ගලික වාහනයක රියදුරෙක් වශයෙන් සේවය කරන බව කියා ඇත. දැරුවන් දෙදෙනාගෙන් 1 වන දරුවා අවුරුදු 22 ක් වන අතර, ඔහු දැනට රැකියාවක් කරගෙන යන බවත් 2 වෙනි දරුවාට වයස අවුරුදු 14 ක් වන අතර ඇය ගැහැණු දරුවෙක් බවත් කියා ඇත. මෙම සිද්ධියෙන් පසුව පැමිණිලිකාරියට ගෙදර වැඩ කිරීමට අපොහොසත් තත්ත්වයක් ඇති වූ අතර, ඒ අනුව එක් ගැහැණු ළමයා ඇයගේ පාසල් ගමන නතර කර පැමිණිලිකාරියට උදවු කිරීම සඳහා ගෙදර නතර වී ඇත. පැමිණිලිකාරියට වැඩ කර ගැනීම සඳහා මසකට රු. 1,200/- බැගින් ගෙවා සේවිකාවක් අවුරුද්දක කාලයකට ලබා ගෙන ඇත. එසේ නම් එම සේවිකාවට කුලිය වශයෙන් අවුරුද්දකට රු. 14,400/- ක් ගෙවා ඇති බව මට පෙනී යයි.

පැමිණිලිකාරියගේ සාක්ෂි අනුව ඇය ප්‍රතිකාර ලබා ගෙන තිබෙන්නේ ආණ්ඩුවේ රෝහලෙන් බවද මට පෙනී යයි. කෙසේ වෙතත් පසුව ඇය අද වන තුරු පෞද්ගලික වෛද්‍ය වරුන් ගෙන් බෙහෙත් ගන්නා බව ඇයගේ සාක්ෂියෙන් පැහැදිලි වේ. වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සහ රෝහලට යාම ඒම සඳහා කර ඇති වියදම් සියල්ලම බලන විට සාමාන්‍යයෙන් රු. 10,000/- ක් පමණ වැයවී ඇති බව පෙනී යයි.

පැමිණිලිකාරියට සිදු වී ඇති තුවාලයේ බරපතල කම සම්බන්ධව පැමිණිලිකාරිය සහ වෛද්‍ය වරයා සාක්ෂි දී ඇත. එම සාක්ෂියට පටහැනි සාක්ෂි විත්තිය විසින් ඉදිරිපත් කර නැත. ඒ අනුව පැමිණිලිකාරියට සිදු වී ඇති තුවාල සහ එකී තුවාලයේ බරපතල කම, එම තුවාලය සඳහා අද වන තෙක් ඇයට සිදු වී ඇති ශාරීරික වේදනාව සහ මානසික පීඩාව සම්බන්ධව පැමිණිල්ල විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති සාක්ෂි මම පිලිගනිමි.

පැමිණිලිකාරියට සිදු වී ඇති තුවාලයෙන් ඇයගේ සාක්ෂි අනුව දැනටමත් ඇයට ශාරීරික වේදනාව සහ මානසික පීඩනය තිබෙන බවත් මට පෙනී යයි. ඒ සම්බන්ධව දැනට විත්තිකරුගෙන් අලාභ මුදලක් ලබා ගැනීමට අයිතිය තිබෙන බව මට පෙනී යයි. එම තුවාලයෙන් පැමිණිලිකාරියට සිදු වී ඇති ශාරීරික වේදනාව සහ මානසික පීඩාවට ලැබිය යුතු මුදල කොපමණද යන්න සම්බන්ධව සාධාරණ වශයෙන් මුදලක් තීරණය කිරීම අවශ්‍ය වේ.

කෙසේ වෙතත් ඉදිරිපත් කර ඇති සාක්ෂි අනුව සලකා බලා පැමිණිලිකාරියට සිදු වී ඇති ශාරීරික වේදනාව සහ මානසික පීඩාව සඳහා ඇයට

විත්තිකරුගෙන් රු. 1,30,000/- ක් ලබා ගැනීමට අයිතිය තිබෙන බවට මම තීරණය කරමි.

The incident was on 20.03.1992. This court is not inclined to interfere with the assessment of the learned District Judge as regards nursing facilities and medical expenses. Other question is whether the amount of Rs. 1,30,000/- awarded for continuous pain of injuries and pain of mind is justified in the circumstances of the case. Medical evidence has not been contested and as such court has no reason to reject such material. Injury No 2 is described as grievous injuries, in report P1.

The long line of decided cases have adopted the principle that pain and suffering cannot be precisely calculated and there are no scales and an arithmetical scale cannot be adopted. Court would have to arrive at a reasonable sum. In *Jayakody vs. Jayasuriya* 2005(1) SLR 216/217...

The plaintiff-respondent instituted action against the defendant appellant claiming damages for injuries suffered by him as a result of the attack by the defendant-appellant. The defendant-appellant denied the averments in the plaint. After trial, the trial court entered judgment in favour of the defendant-appellant.

It was contended that the trial court had erred in awarding damages, taking into consideration the element of pain and suffering undergone by the plaintiff-respondent as a result of the injuries.

Held

- (i) in an action for personal injuries the plaintiff is entitled to claim compensation for pain and suffering;

- (ii) in regard to pain and suffering there are really no scales by which pain and suffering can be measured and there is no relationship between pain and money. Court can only give a general equitable assessment.

In all the above circumstance I do not wish to interfere with the findings of the learned District Judge. Judgment had been entered after a proper evaluation and analysis of evidence. I see no legally acceptable basis to interfere with the judgment of the District Judge and I affirm the judgment and dismiss this appeal without costs.

Appeal dismissed.

JUDGE OF THE COURT OF APPEAL